

2) Când pronumele reflexiv de persoană a III, se raportează la ființa sau lucrul, despre care e vorba, adică la subiectul vorbirii, atunci se întrebuițează în propozițiune reflexivul: *seu sa*. pl: *sei sale, d. e. Orî-ce părinte își iubește copiii sei, iar (nu ai lui). Constantin iubea tot-d'auna pe mamă-sa (nu lui). Alexandru ținea foarte mult la prietenia lui nu sa). Casele lor au fost vândute de Ioan. (adică Ioan a vândut casele altora, iar nu pe ale sale).*

Pavel a văzut pe Alexandru și pe fiul seu, (pe fiul lui Pavel) ducându-se la biserică. Pavel a văzut pe Alexandru și pe fiul lui Alexandru ducându-se la Biserică,

3) Când posesivele sau genetivele: *lui, ei, lor*, se întrebuițează singure în propozițiunea, atunci punem înaintea lor articolul impropriu *al, a*, care întocmai ca un pronume se raportează la substantivul de mai înainte *d. e. Acest cal este al meu, (al tîu al seu etc.) în loc de acest cal este calul meu. Această carte este a mea a ta, a sa. ale noastre, ale voastre etc.*

Obs. Substantivele, cari arată o rudenie nu se articulează în singular de cele mai multe ori, când sunt urmat de un pronume posesiv, *d. e. Frate meu, Tată meu etc.*

c) PRONUMELE DEMONSTRATIV.

Pronumele demonstrativ se întrebuițează în propozițiune, când înaintea, când în urma substantivului pe care îl determină, *d. e. Acest om lucrează. Omul acesta lucrează.*

a) Când pronumele este înaintea substantivului, atunci primește schimbările de cas întocmai ca un adjectiv; iar când se află în urma substantivului, sau se întrebuițează el însuși ca substantiv, atunci se adaogă la terminațiunea lui un »a« ce rămâne neschimbat în toate cazurile, genurile și numerile, *d. e. Omul acosta G. Omului acestuia. Acesta scrie. Aceștia scriu etc.*

Înțelesul acestor pronume să poate determina prin adaogirea literei *ș*, când pronumele este însoțit de ar-